GREGORIUS MAGNUS
12. Jh.
Seite 182r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26049
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tuā. De q paulo p subdit. Omnis glā ei filie regū abunt.
Nam si foris glām qreret. ut spēm q rex cōcupisceret ñ
haberet. In qua qdē quis multi ututū decore fulgeat.
atq; ipsa uuendi pfectione ceterōq merita excedant. ñ
nulli tam qua ad alciora crescenda ñ sufficiunt. infirmita
tis suę cōsci. pietatis ei gmio cōtinent. q in qntū pualent
mala uitant. quis inqtū appetunt. altiora bona ñ im
pleant. Qs tam benigne dns suscipit. eos q; apud se p
m digne retributionis admittit. Vnde sequit. Dicit q;
eis pat suus hereditate uit fis carū. Ipse g pfectōq
merito speciose memorant. ipse etiā quasi re impfectōq
typo uelud infirme hereditate uit fis accipiunt. Ysus
namq; uite uetes ñ habebat in hereditate femine uit
masculos sortirent. qa legis seueritas forcia eligens in
firma ostēpnens. districta poti studuit. q benigna sanc
ire. S; pio nro redeptore uenente. nullus infirmi
tatis suę cōsci de sorciendā celestis patimonii heredita
te desperet. Pat enī nr uit masculos etiā feminis
ita successionis tribuit. qa uit fortes atq; pfectos
infirmos ꝛ humiles. ad sortē supne heredtatis admit
tit. Vnde ipsa ueritas in eugto dic. In domo patris
mei mansiones multe s. Apud patrē qppe mansio
nes multe s. qa in illa beatitudinis uita ñ dispari un
qsq; uita dispar meritū locū disparē pcipit. S; eidē
disparilitatis dapna ñ sentit. qa tantū s qntū pcepit
sufficit. Sorores q cū frib ad hereditatē uenunt. qa
infirmi illuc cum fortib; admittunt. quatenus si quis
p impfectionē ñ erit suū. ab hereditatis tam sorte p
humilitatē ñ sit ꝛtraneus. Quas bene paulus man
siones uita merita distributas insinuat. cū ait.
Alia claritas solis. ꝛ alia claritas lune. ꝛ alia claritas
stellarū. Stella enī ab stella differt in claritate.